

РОЗВИТОК ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Транспорт є однією з базових галузей економіки. Транспортна галузь України має розгалужену залізничну мережу, розвинуту мережу автомобільних шляхів, морські порти та річкові термінали, аеропорти та широку мережу авіаційних сполучень, мережу маршрутів громадського пасажирського транспорту, автобусних станцій та вантажних митних терміналів. Це створює необхідні передумови для задоволення потреб населення у наданні транспортних послуг та розвитку бізнесу.

У 2016 році на транспорт, складське господарство, поштову та кур'єрську діяльність припадало близько 6,7 % ВВП і 6 % загальної кількості зайнятого населення. Найбільш залежними від транспорту галузями є сільське господарство, металургійне виробництво, вугільна промисловість, гірничо-металургійний комплекс, хімічна та харчова промисловість, будівництво, роздрібна торгівля, зв'язок і поштові послуги та оборона.

На сьогодні транспортна галузь України, в цілому, задовольняє основні потреби населення та економіки в перевезеннях за обсягом, але не за якістю. Сучасний стан транспортної галузі не в повній мірі відповідає вимогам ефективного впровадження євроінтеграційного курсу України та інтеграції національної транспортної мережі до транс'європейської транспортної мережі TEN-T.

Необхідним є посилення взаємодії державного та приватного секторів, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, запровадження децентралізації, особливо шляхом скоординованих ініціатив державної політики. Все це може забезпечити міцну основу сталого розвитку транспортної галузі України та створення вільного та конкурентного ринку транспортних послуг.

Пасажирський транспорт, зокрема комерційний автомобільний, комунальний та приміський залізничний, стали заручниками масових пільгових перевезень пасажирів, збитки від яких не компенсуються належним чином ні з державного, ні з місцевих бюджетів, внаслідок відсутності або невиконання існуючих законодавчих актів.

Однією з причин критичного рівня галузі транспорту також стало системне недофінансування та технічна відсталість, що загрожує вже не тільки виконанню його соціально-економічних функцій, але й національній безпеці.

Однак світові тенденції розвитку транспортних систем свідчать про стрімке об'єднання транспортних технологій та регіональних проєктів. Транспорт стає все більш енергозберігаючим та "зеленим", безпечним і дружнім до пасажирів,

клієнта та довкілля. Багато країн світу планують до 2030 року замінити усі автомобілі із двигунами внутрішнього згоряння на електромобілі. Зростання швидкостей та економічності транспортних засобів є основною тенденцією на всіх видах транспорту. Залізничні перевезення із швидкістю 350 км/год стають реальністю, а технології "Маглев" вже зараз забезпечують швидкість 500 км/год і більше.

Сучасна інфраструктура, добросовісна ринкова конкуренція, розвиток і координація діяльності різних видів транспорту, разом із впровадженням ефективної системи управління, забезпечать основу для розвитку та функціонального зростання національної транспортної системи України. Покращення якості та рівня надання транспортних послуг стимулюватиме український експорт і сприятиме розвитку внутрішньої торгівлі.

Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року (далі - Стратегія) визначає напрями покращення якості надання транспортних послуг, передбачає наближення рівня їх надання та розвитку інфраструктури до європейських стандартів, підвищення рівня безпеки та зменшення негативного впливу на довкілля, враховує необхідність децентралізації завдань та функцій центральних органів виконавчої влади, запровадження антикорупційної політики, корпоративного управління у державному секторі економіки.

Список використаних джерел:

6. Транспортна стратегія України на період до 2020 року
7. Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року